

[Rahbæk Møller]

Begrundelse

Ifølge Finansministeriets cirkulære af 21. januar 1992 om udlicitering af statslige drifts- og anlægsopgaver kan »den udbydende institution selv byde på den udbudte opgave«.

Imidlertid har Konkurrencerådet i en afgørelse om en sag, hvor Farum Kommune udliciterede en opgave efter cirkulærets regler, udtalt om den citerede passus, at »dette ikke kan være bindende for Rådets fortolkning af udtrykket »tilbudsgivning« i licitationsloven«. Konkurrencerådet underkender i denne forbindelse, at kommunen selv har givet tilbud på den udliciterede opgave.

Problemet omfang kan snarligt forventes at blive endnu større, idet EF's tjenesteydelsesdirektiv skal implementeres inden 1. juni, og efter dette skal alle indkøbte ydelser over 200.000 ecu udliciteres. Hvis kommuner ikke selv kan give tilbud, bliver resultatet privatiseringer af ganske anseligt omfang. Problemet bliver endnu større, hvis det vurderes, at fælleskommunale selskaber heller ikke kan byde – efter den almindelige regel om, at fælleskommunale selskaber kun må gøre, hvad den enkelte kommune selv må.

Så både af hensyn til, at statslige regelsæt ikke indbyrdes bør stride mod hinanden, og af hensyn til, at vi kan risikere privatiseringer af et omfang, ingen ønsker, er det nødvendigt, at regelsættene revideres.

Svar (29/3 93):

Finansministeren (Lykkesoft):

I begrundelsen for spørgsmålet refereres til en sag fra Farum. Denne sag kan ikke bruges til sammenligning af Finansministeriets udliciteringscirkulære og licitationsloven. Dette skyldes, at udliciteringscirkulæret kun gælder for statslige opgaver, og at Konkurrencerådet i den konkrete sag har udtalt, at arbejdet ikke er omfattet af licitationslovens bestemmelser.

Spørgeren er bekymret for, om licitationsloven forhindrer offentlige institutioner i selv at udføre de opgaver, som de ifølge Finansministeriets cirkulære kan give tilbud på. Denne bekymring er ubegrundet.

Det er korrekt, at licitationslovens bestemmelser ikke omhandler tilbud afgivet af institutioner selv. Den af Konkurrencerådet citerede passus med, at »... dette ikke kan være bin-

dende for Rådets fortolkning af udtrykket »tilbudsgivning« i licitationsloven«, går imidlertid udelukkende på, at den offentlige institution ikke i juridisk forstand kan afgive tilbud, idet institutionen ikke kan slutte kontrakt med sig selv. Tilbudet vil derfor ikke, som de eksterne tilbud, være omfattet af licitationslovens reguleringsbestemmelser vedr. udbudsproceduren.

Licitationsloven forhindrer ikke offentlige institutioner i – på vilkår, der svarer til licitationslovens – at foretage en intern omkostningsberegning for, hvad det vil koste at udføre opgaven internt. Dette svarer til, hvad private udbydere typisk vil gøre. Hvis en intern kalkule viser, at opgaven internt kan udføres billigere end nogen af de afgivne tilbud, kan man undlade at antage nogle af disse og selv udføre opgaven.

Licitationslovens bestemmelser er således ikke i modstrid med udliciteringscirkulærets formål om, at statslige opgaver søges løst bedst og billigst, uanset om det sker i privat eller offentligt regi.

På baggrund af ovenstående anser jeg det ikke for nødvendigt at revidere udliciteringscirkulæret og licitationsloven.

Spm. nr. S 605

Til *energiministeren* (19/3 93) af:

Riishøj (SF):

»Kan ministeren skaffe dokumentation for, at der er brug for så megen ekstracapacitet i elproduktionen, som bl.a. kommer til udtryk i ekstraledninger på Fyn og i Jylland, samt dokumentation for, at der er betydelige muligheder for eksport af el til lande beliggende syd for Danmark?«

Svar (30/3 93):

Energiministeren (Jann Sjørnsen):

Energistyrelsen har i Elsams område inden for det sidste års tid godkendt en udbygning af 2 kraftværksblokke på ca. 400 MW i henholdsvis Skærbæk og Ålborg. Herudover har Energistyrelsen godkendt etableringen af en 400 kV højspændingsledning fra Vendsysselværket til Trige ved Århus.

I forbindelse med godkendelsen af udbygningen med de 2 kraftværksblokke vurderede Energistyrelsen samlet, at der var effektmæs-